

ikke i Betænkning at ſige det — ſaa længe det vil hæbde ſin Eigeberettigheſe og Eigeſtilling med Folkethinget paa Finantsloven, vil umuliggjøre en hvilkeſomhelſt fri og liberal Udviſling i vort Folk og umuliggjøre al frugtbar Lovgivning. Men har det da virkelig været Meningen med den reviderede Grundlov, at Landſthinget ſkulde være ligetil med Folkethinget, og at Folkethingsparlamentarismen alſaa iſølge den nugældende Forfatning ikke har nogen Hjemmel i ſamme? Seg tror det ikke; man behøver i ſaa Henseende blot at ſe hen til de Udtalelſer, der ere fremkomne fra bekjendte Poliitikere fra den Tid, og man vil ſe, at alle ſaa godt ſom enſtemmig have udtalt, at ſelv efter den reviderede Grundlov ſkulde Folkethinget være den afgjørende Faktor i Lovgivningsſtriumviratet, og at et Miniſterium, der ikke var iſtand til at ſaae vedtaget en Finantslov i det folkevalgte Kammer, abſolut burde vige. Det er Noget, der er kjennt af alle de ledende Poliitikere. Seg behøver ikke at citere alle diſe, thi jeg tør forudſætte, at ærede Medlemmer kjennde dem; men jeg kan dog ikke undlade her kortelig at citere nogle Ord af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds (Nimſtaſt), han er ikke her tilſtede, men han ſtaar jo idag ſom en af de iherdigſte og ivrigſte Forſvarere af det nuværende proviſoriſke Miniſterium. Det ærede Medlem udtalte ſig i Samlingen 1864 — Stedet findes i Rigſraadſtidenden, Folkethingets Forhandlinger, Spalte 1063 — ſaaledes: „Det er allerede med megen Klarhed blevet ſagt igaar af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), at foreløbige Finantslove være det Samme ſom en total Død for en parlamentariſt Forfatning, og det forekommer mig, at de ikke alene ere dette, men at endogſaa den hele Balance i Staten falder bort, hvis der efter en Forfatning ſom denne kunde udtredes foreløbige Finantslove.“ Saaledes talte det nuværende Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds for 17 Aar tilbage, og idag ſtaar han ſom en af de ivrigſte Forſvarere af det Miniſterium, ſom har udtredt den proviſoriſke Finantslov og nu ſynes at have til Hensigt at gjentage Forſøget! Dette forekommer mig at være en talende Illuſtration af hele den Politit, hvorfor det ærede Medlem har gjort ſig til Talsmand. Seg vil alſaa ſige, at det ſtedſe har været erkjennt, at Folkethinget ſkulde være den afgjørende Faktor i vor Lovgivningsvirksomhed, og dette har været og er en naturlig Følge af vor Grundlov; men lige ſiden dette ærede Miniſterium er kommet til Roret, er det lykkes paa en ganſke forunderlig Maade at vende op og ned paa al tidligere anerkjendt konſtitutionel Retspraxis. Det har formaact at fortolke Grundlovens Beſtemmelſer paa en ſaadan Maade, at vi idag faktisk have en Landſthingsparlamentarisme af den allertraſteſte Art. Landſthinget ſpiller idag en overordentlig ſtor Rolle, ja, det er endogſaa kom-

met ſaa vidt, at man ikke engang vil give dette Thing Lov til at ſige Nei til nogle ubetydelige Bevillinger, der andrage nogle ubetydelige Beløb, og jeg vil ſige, at det er dog maatte ikke ſaa underligt, at det ærede Miniſterium ſpør en ſaadan Politit; thi det ſynes at have almægtige Støtter. Det vil ikke kunne være undgaaet ærede Medlemmers Opmærksomhed, og jeg vil ikke undlade her at drage det frem — ja, jeg betragter det endogſaa ſom min Pligt ſom Folkerepreſentant at gjøre det — at det nuværende Miniſterium, efter at det havde udtredt den proviſoriſke Finantslov, endogſaa blev ligefom overdnyget med Ordener af Hs. Maj. Kongen, og heller ikke vil det være undgaaet ærede Medlemmers Opmærksomhed, at de Mænd, der meſt ſtøtte dette Miniſterium, i den ſenere Tid have været Gjenſtand for Hæder fra ſamme Side. Seg kan ikke ſe Andet, end at dette er meget uheldigt, meget bedrøveligt; men jeg vil ſige, at hvis dette ſtal vedvare, kan jeg ikke tro Andet, end at den republikanſke Underſtrøm, ſom det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (S. Hansen) i Tordags talte om er tilſtede i Befolkningen, vil ſoulme op til at blive en Flod, der vil omſtyrte enhver Modſtand mod Folkets frie Selvbeſtemmeſeſret.

Anden Viceformand (Høgshera): Seg tror dog at maatte minde det ærede Medlem om, at Hs. Majestæt Kongen er uanſvarlig for Regjeringens Førelſe.

Wederſinch-Madsen: Seg nævner kun Fakta, jeg fremkommer ikke med Angreb. — Seg vil imidlertid ſige, at jeg er rolig overfor Fremtiden. Seg tror ganſke viſt, at vi ſtaa overfor en alvorlig betydningsfuld Konflikt; men jeg vil til ſamme Tid ſige, at jeg har ſaa megen Tillid til det danſke Folks ſunde Sands og til dets Kjærlighed til Friheden, at jeg føler mig forviſſet om, at det ikke vil lade ſig den frarviſte, men vil kæmpe og værne om den ſom et af de meſt uſkatterlige Gøder, det er i Befiddelſe af. Det er mit Haab, og jeg tror ikke, at jeg vil blive ſtuffet i dette Haab.

Pauſen: Seg vil ærlig talt takke den ærede ſidſte Tale for de Udtalelſer, han kom med, ikke fordi jeg for min Part lægger mindſte Bægt paa, hvad han har ſagt, men fordi jeg takker Enhver, ſom bidrager til at give et Exempel endnu paa, hvor meget man egentlig kan bygge paa de Udtalelſer, der falde fra den ærede Ordſfører her i Thinget. Den ærede Ordſfører udtalte jo netop, hvis jeg ikke mærkelig miſforſtød ham, at der ſlet ingen Parlamentarisme laa bag ved, og nu er der et andet Medlem, der ſterkt har fremhævet akkurat det Modſatte af, hvad den ærede Ordſfører udtalte, nemlig at det for hans Bedkommende netop er Parlamentarismen,